

CS

CS

CS

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ

V Bruselu dne 2.2.2009
KOM(2009) 29 v konečném znění

2009/0004 (CNS)

Návrh

SMĚRNICE RADY

o správní spolupráci v oblasti daní

(předložená Komisí)

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

SOUVISLOSTI NÁVRHU

Odůvodnění a cíle návrhu

Potřeba vzájemné pomoci členských států v oblasti daní, a zejména přímých daní, v globalizované době rychle roste. Dochází k obrovskému rozvoji mobility daňových poplatníků, počtu přeshraničních transakcí a internacionalizace finančních nástrojů, což členským státům stále více ztěžuje náležité vyměření daní, přičemž státy trvají na své svrchovanosti, pokud jde o výši daní.

Tento rostoucí problém správného vyměřování daní nepříznivě ovlivňuje fungování daňových systémů a způsobuje dvojí zdanění, což samo o sobě podněcuje k daňovým podvodům a daňovým únikům, zatímco kontrolní pravomoci zůstávají i nadále na vnitrostátní úrovni.

Samotný členský stát proto nemůže řídit svůj vnitřní daňový systém, zejména co se týká přímých daní, bez informací pocházejících z ostatních členských států. K odstranění nepříznivých účinků tohoto jevu je nevyhnutelné rozvíjet mezi daňovými správami členských států novou správní spolupráci.

Jsou zapotřebí nástroje, které by vytvořily důvěru mezi členskými státy stanovením stejných pravidel, povinností a práv pro všechny členské státy. V tomto ohledu bylo v nedávných soudních případech zaznamenáno, že v praxi možná nefungují mechanismy spolupráce účinně a uspokojivě, avšak členské státy nemohou využívat nedostatečnou spolupráci mezi svými daňovými orgány k odůvodňování omezení základních svobod.

Je proto nezbytné zaujmout zcela nový přístup vytvořením naprosto nového textu s cílem poskytnout členským státům pravomoci, aby mohly účinně spolupracovat na mezinárodní úrovni v zájmu odstranění nepříznivých účinků rostoucí globalizace na vnitřní trh. Správní spolupráce jako taková vyzdvihuje vnitrostátní právní předpisy, nenahrazuje je však, ani nesbližuje.

Obecné souvislosti

Stávající směrnice Rady 77/799/EHS ze dne 19. prosince 1977 o vzájemné pomoci mezi příslušnými orgány členských států v oblasti přímých daní a daní z pojistného již není vhodným nástrojem. Její velké nedostatky byly přezkoumány pracovní skupinou Rady na vysoké úrovni pro podvody ve zprávě z května 2000 (dokument 8668/00) a nedávno ve sděleních Komise z roku 2004 (KOM(2004) 611 v konečném znění) a z roku 2006 (KOM(2006) 254 v konečném znění). Jsou obsaženy rovněž ve stanovisku, které členské státy vyjádřily v průběhu konzultací, jež předcházely tomuto návrhu směrnice Rady.

Směrnice (i s následnými změnami) byla vypracována v kontextu lišícím se od stávajících požadavků vnitřního trhu. V roce 1977 neexistoval volný oběh a integrace byla velmi malá. V současnosti členské státy musí v zájmu mezinárodní vzájemné pomoci používat jiné nástroje než směrnici. Tato situace vyvolává nejistotu a je v rozporu s průhledností, rovností zacházení, spravedlivou hospodářskou soutěží a hladkým fungováním vnitřního trhu. V praxi již stávající směrnice není s to splnit současné požadavky na správní spolupráci.

První přístup k omezení nepříznivých účinků zdanění u mezinárodních investic je

obsažen ve směrnici 2003/48/ES o zdanění příjmů z úspor v podobě úrokových plateb. Tato směrnice se však týká pouze úspor určitého druhu. Rovněž však ukazuje, že v případě vytvoření jednotných nástrojů a prostředků si členské státy mohou náležitě a účinně vyměňovat informace.

Posílený nástroj pro správní spolupráci v oblasti daní zajistí a zachová úplnou svrchovanost jednotlivých členských států, pokud jde o druhy a výši daní. Kvůli nedostatečné harmonizaci v této oblasti je lepší správní spolupráce v oblasti daní jedinou cestou ke správnému vyměřování daní, a tudíž předcházení daňovým podvodům a daňovým únikům a jejich potírání. Silnější forma správní spolupráce v oblasti daní je rozhodující pro zájmy členských států a EU, přičemž hlavním cílem je účinnější ochrana finančních zájmů členských států a zamezení narušení trhu.

Platné předpisy vztahující se na oblast návrhu

Od roku 1979 do roku 1992 se oblast působnosti směrnice 77/799/EHS vztahovala na DPH. Rovněž spotřební daně patřily od roku 1992 do roku 2004 do oblasti působnosti uvedené směrnice. Avšak vzhledem k závěrům pracovní skupiny Rady na vysoké úrovni pro podvody ve zprávě z května 2000, v níž bylo zjištěno, že zmíněná směrnice není s to plnit své cíle, předložila Komise dvě samostatné předlohy nařízení, jejichž cílem bylo vytvoření zcela nového prostředí pro správní spolupráci v oblasti DPH a spotřebních daní. Tato nařízení byla přijata dne 7. října 2003 pro DPH (nařízení č. 1798/2003) a dne 16. listopadu 2004 pro spotřební daně (nařízení č. 2073/2004). DPH a spotřební daně byly proto z oblasti působnosti směrnice 77/799/EHS vyňaty.

Obdobný přístup sleduje tento návrh. Nová posílená směrnice stanoví organizační schéma, společná pravidla pro postup, společné formuláře, formáty a kanály pro výměnu informací. Stanoví rovněž postup projednávání ve výboru pro účely řešení technických opatření a sdílení informací a vytvoření nástrojů a prostředků s cílem snížit překážky účinné výměny informací na co nejnižší míru.

Oblast působnosti směrnice 77/799/EHS je mimoto omezena na přímé daně a pojistné, zatímco tento návrh zahrnuje veškeré nepřímé daně, jimiž se dosud nezabývá akt Evropského společenství, tj. nepřímé daně jiné než DPH a spotřební daně. Jako takový vytváří poprvé soubor pravidel pro skupinu daní, na něž se dosud nevztahoval žádný platný právní rámec Společenství.

Soulad s ostatními politikami a cíli Unie

Nevztahuje se na tento návrh.

KONZULTACE ZÚČASTNĚNÝCH STRAN A POSOUZENÍ DOPADŮ

Konzultace zúčastněných stran

Metody konzultací, hlavní cílová odvětví a obecný profil respondentů

Konzultace se uskutečnily v pracovních skupinách a prostřednictvím dotazníku k návrhům na zlepšení současné situace.

Shrnutí odpovědí a způsob, jakým byly vzaty v úvahu

Obecným stanoviskem členských států je, že stávající směrnici je nutno posílit. Bylo zdůrazněno, že směrnice v současné podobě nemůže stanovit společnou úroveň povinností, jež by sloužila zamýšleným cílům. Přesná stanoviska byla vyslovena

rovněž k obsahu nového nástroje.

Komise vzala stanoviska členských států v úvahu a výsledkem je návrh směrnice Rady.

Sběr a využití výsledků odborných konzultací

Nebylo třeba využít externích odborných konzultací.

Posouzení dopadů

Pro tento návrh nebylo provedeno žádné posouzení dopadů.

Další zvažovanou možností byla změna stávající směrnice. Z výše popsanych důvodů se však toto nepovažovalo za vhodné.

PRÁVNÍ STRÁNKA NÁVRHU

Shrnutí navrhovaných opatření

Komise navrhuje, aby Rada přijala novou směrnici o správní spolupráci v oblasti daní.

Cílem je vytvořit kvalitní právní nástroj pro zlepšení správní spolupráce v oblasti daní v zájmu hladkého fungování vnitřního trhu díky překonání nepříznivých účinků nesprávné daňové praxe.

Takovýto přístup povede ke sladění této spolupráce se stávajícími předpisy týkajícími se správní spolupráce v oblasti DPH a spotřebních daní.

Právní základ

Články 93 a 94 Smlouvy o ES.

Zásada subsidiarity

Zásada subsidiarity se použije, nespadá-li návrh do výlučné pravomoci Společenství.

Cílů návrhu nemohou dostatečně dosáhnout členské státy z těchto důvodů.

Pravomoc vnitrostátních daňových orgánů je tradičně omezena na jejich území. Boj proti daňovým podvodům (jak potvrzuje mnoho dokumentů Komise) vyžaduje opatření na úrovni EU.

Správní spolupráce mezi těmito orgány by mohla být založena na dvoustranných nebo mnohostranných dohodách. Takováto ustanovení jsou obvykle zahrnuta do dohod o dvojím zdanění, jejichž oblast působnosti je zpravidla omezena na daně z příjmu. Správné vyměření daní a nadnárodní daňové podvody a daňové úniky však lze řešit pouze společnými opatřeními na úrovni EU.

Opatření na úrovni Společenství dosáhne cílů návrhu lépe z těchto důvodů.

Členské státy samy vyslovily potřebu komplexního souboru závaznějších pravidel EU, která se vztahují na všechny druhy daní, jež dosud nejsou zahrnuty v právních předpisech Evropské unie. Uplatňování stejných podmínek, stejných metod a stejných postupů při správní spolupráci s ohledem na veškeré tyto daně by mělo usnadnit práci orgánů a zvýšit objem a kvalitu vyměňovaných informací. K dosažení tohoto cíle napomůže přijetí podrobnější, posílené směrnice.

Daňové podvody, jejichž základním prvkem je neodvedení daní, jsou v Evropské unii na velmi vysoké úrovni. Jejich potírání vyžaduje společné úsilí, jehož lze lépe dosáhnout silnějším nástrojem Společenství, který obsahuje společná pravidla pro postup a ustanovení o společných metodách, formulářích, formátech a komunikačních kanálech.

Komise odhaduje, že po přijetí nové směrnice se zvýší počet forem správní spolupráce (více žádostí o informace, informování z vlastního podnětu, automatické výměny informací, souběžné kontroly, auditoři v prostorách orgánů jiného členského státu a sdílení informací).

Povaha této záležitosti vyžaduje společný přístup k podmínkám a pravidlům pro postup, zásadám a nástrojům, čehož lze dosáhnout pouze společným právním aktem.

Návrh je proto v souladu se zásadou subsidiarity.

Zásada proporcionality

Návrh je v souladu se zásadou proporcionality z těchto důvodů.

Navrhované opatření stanoví pouze společná pravidla pro postup a nástroje k usnadnění každodenní správní spolupráce mezi členskými státy, které jsou proto nadále zcela odpovědné za vnitřní organizaci a přidělování zdrojů, za to, na které případy se mezinárodní správní spolupráce vztahuje, a za využití výsledků.

Navrhované opatření nebude znamenat žádnou dodatečnou finanční a administrativní zátěž Společenství, vlád členských států, regionálních a místních orgánů, hospodářských subjektů a občanů, nýbrž mělo by naopak zhospodárnit využívání lidských a finančních zdrojů vytvořením společného přístupu k mezinárodní správní spolupráci.

Volba nástrojů

Navrhované nástroje: směrnice.

Jiné prostředky by nebyly přiměřené z těchto důvodů.

Cílem tohoto návrhu je podpořit, posílit a modernizovat ustanovení stávající směrnice v zájmu dosažení lepšího fungování vnitřního trhu a účinnější správní spolupráce. Z tohoto důvodu je nezbytné nahradit platná pravidla směrnice. Vhodným právním nástrojem je v tomto případě směrnice.

ROZPOČTOVÉ DŮSLEDKY

Návrh nemá žádné důsledky pro rozpočet Společenství.

DALŠÍ INFORMACE

Zjednodušení

Návrh umožňuje zjednodušení právních předpisů, zjednodušení správních postupů pro orgány veřejné správy (EU nebo vnitrostátní), zjednodušení správních postupů pro

soukromé strany.

Právní předpisy jsou zjednodušeny, jelikož zahrnují společná opatření, jež lze snadno vykládat a uplatňovat.

Orgány veřejné správy budou moci používat společné nástroje a prostředky v předem stanoveném organizačním rámci. Tento soubor opatření zjednoduší uplatňování mezinárodní správní spolupráce. Rozšíření oblasti působnosti právních předpisů EU bude znamenat, že správní orgány nebudou muset používat různé soubory právních předpisů s jejich vlastními pravidly a podmínkami v závislosti na druhu pohledávky, s ohledem na niž požadují spolupráci.

Se soukromými stranami, jichž se mezinárodní spolupráce týká, bude zacházeno na stejném základě a v rámci zjednodušených postupů.

Zrušení platných právních předpisů

Přijetí návrhu povede ke zrušení platných právních předpisů.

Podrobné vysvětlení návrhu

Kapitola I pojednává o obecných záležitostech. Článek 1 stanoví cíl směrnice a způsob, jakým členské státy vzájemně spolupracují.

Článek 2 se týká oblasti působnosti směrnice, která rozšiřuje spolupráci mezi členskými státy tak, aby zahrnovala daně jakéhokoli druhu. Tento článek vychází se společné Úmluvy Rady Evropy a OECD o vzájemné správní pomoci v daňových věcech. Oblast působnosti se rozšiřuje na nepřímé daně, na něž se dosud nevztahují právní předpisy Evropské unie týkající se správní spolupráce. To znamená, že kromě DPH a spotřebních daní se směrnice vztahuje na všechny ostatní nepřímé daně (spolu s přímými daněmi), aby byla spolupráce účinnější.

Článek 3 se zabývá definicemi, které nejsou ve stávajících předpisech vůbec obsaženy.

Článek 4 je založen na organizaci úkolů, jak je stanoveno ve stávajícím nařízení o správní spolupráci v oblasti DPH, s nezbytnými úpravami.

V kapitole II, která je věnována výměně informací, se články 5 a 6 týkají výměny informací na žádost a správních šetření. Článek 7 upravuje lhůty pro poskytnutí informací. Čl. 7 odst. 5 a 6 jsou inspirovány vzorovou dohodou OECD z roku 2002 o výměně informací v daňových věcech.

Článek 8 se zabývá automatickou výměnou informací. Návrh předepisuje automatickou výměnu informací u řady druhů příjmů, jež budou stanoveny postupem projednávání ve výborech. U ostatních druhů příjmů členskými státy umožňuje uzavřít dodatečné dohody.

Článek 9 se týká výměny informací z vlastního podnětu.

Kapitola III pojednává o ostatních formách správní spolupráce. Oddíl I upravuje přítomnost úředníků v prostorách správních orgánů v jiných členských státech a jejich účast na správních postupech. Úředníci dožadujícího členského státu mohou uplatňovat kontrolní pravomoci svěřené úředníkům dožádaného členského státu.

V oddíle II, který je věnován souběžným kontrolám, zachovává článek 11 znění stávajícího článku 8b směrnice, jenž byl přijat v roce 2004.

V oddíle III je článek 12 o doručení prostřednictvím správních orgánů rovněž poměrně novým ustanovením ve stávající směrnici, byl proto zachován.

V oddíle IV článek 13 posiluje povinnost poskytovat zpětnou vazbu kvůli přání členských států zavést přísnější ustanovení. Zpětná vazba dotyčné úředníky motivuje k tomu, aby lépe využívali různé formy výměny informací.

Článek 14 v oddíle V upravuje povinnost členských států sdílet své zkušenosti. Článek rozšiřuje úlohu výboru uvedeného v článku 24 coby poradního výboru.

V kapitole IV se článek 15 zabývá poskytováním informací a dokumentů. Návrh využívá široký přístup, jehož cílem je chránit zájmy členských států a daňových poplatníků.

Článek 16 zavádí zásady týkající se nepřiměřené administrativní zátěže a vyčerpání všech dostupných možností a odůvodnění odmítnutí spolupráce.

Článek 17 se zabývá mezemi těchto povinností. První odstavec vylučuje vlastní daňové účely a domácí zájem jako základ pro odmítnutí a vychází z čl. 26 odst. 4 vzorové úmluvy OECD o daních, zatímco druhý odstavec založený na čl. 26 odst. 5 vzorové úmluvy OECD o daních má zajistit, aby omezení stanovená v čl. 16 odst. 2 a 4 nebylo možno použít k odmítnutí poskytnutí informací výhradně kvůli tomu, že informace jsou v držení bank a jiných finančních institucí, pokud se tyto informace týkají osoby, která má pro daňové účely bydliště v dožadujícím členském státě.

Článek 18 zavádí doložku nejvyšších výhod, podle níž musí členský stát poskytnout jinému členskému státu spolupráci za stejných podmínek jako třetí zemi.

Článek 19 pojednává o společných formulářích a elektronické podobě formulářů pro výměnu informací. Společné formuláře se již vypracovávají a používají v rámci pilotního programu. Formulář pro automatickou výměnu informací bude založen na formátu používaném pro automatickou výměnu informací podle článku 9 směrnice 2003/48/ES (zdanění úspor).

Článek 20 odráží přání členských států, co se týká prahové hodnoty a jazykového režimu. Používání sítě CCN/CSI je v členských státech běžné a odpovídá záměru Komise zajistit, aby všechny daňové systémy používaly stejné kanály.

Článek 21 obsahuje zvláštní povinnosti týkající se správní spolupráce v oblasti daní v jednotlivých členských státech a mezi nimi.

Článek 22 v kapitole V určuje vztahy mezi Komisí a členskými státy. Členské státy odpovídají za sdělení všech příslušných informací o fungování směrnice.

Článek 23 v kapitole VI upravuje vztahy s třetími zeměmi. Návrh stanoví povinné sdílení informací pocházejících ze zemí mimo EU a je odrazem nedávných případů podvodů, které se týkaly členského státu EU a třetí země.

Článek 24 v kapitole VII zřizuje Výbor pro správní spolupráci při zdanění k sledování fungování směrnice. Tento výbor jedná rovněž jako poradní výbor.

Článek 25 stanoví povinnost vyhodnotit fungování této směrnice, v tomto případě pět let od jejího vstupu v platnost.

Článek 26 zrušuje stávající předpisy, článek 27 se týká provedení směrnice členskými státy a článek 28 stanoví vstup v platnost a použitelnost této směrnice ode dne 1. ledna 2010.

Návrh

SMĚRNICE RADY

o správní spolupráci v oblasti daní

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na články 93 a 94 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise¹,

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu²,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru³,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Potřeba vzájemné pomoci členských států v oblasti daní v globalizované době rychle roste. Dochází k obrovskému rozvoji mobility daňových poplatníků, počtu přeshraničních transakcí a internacionalizace finančních nástrojů, což členským státům stále více ztěžuje náležité vyměření daní. Tento rostoucí problém nepříznivě ovlivňuje fungování daňových systémů a způsobuje dvojí zdanění, což samo o sobě podněcuje k daňovým podvodům a daňovým únikům, zatímco kontrolní pravomoci zůstávají i nadále na vnitrostátní úrovni. Ohrožuje to tudíž fungování vnitřního trhu.
- (2) Samotný členský stát proto nemůže řídit svůj vnitřní daňový systém, zejména co se týká přímých daní, bez informací pocházejících z ostatních členských států. K odstranění nepříznivých účinků tohoto jevu je nevyhnutelné rozvíjet mezi daňovými správami členských států novou správní spolupráci. Jsou zapotřebí nástroje, které by vytvořily důvěru mezi členskými státy stanovením stejných pravidel, povinností a práv pro všechny členské státy.
- (3) Je proto nezbytné zaujmout zcela nový přístup vytvořením naprosto nového textu s cílem poskytnout členským státům pravomoci, aby mohly účinně spolupracovat na mezinárodní úrovni v zájmu odstranění nepříznivých účinků rostoucí globalizace na vnitřní trh. Správní spolupráce jako taková vyzdvihuje vnitrostátní právní předpisy, nenahrazuje je však, ani nesbližuje.
- (4) V tomto kontextu stávající směrnice Rady 77/799/EHS ze dne 19. prosince 1977 o vzájemné pomoci mezi příslušnými orgány členských států v oblasti přímých daní a daní z pojistného již není vhodným nástrojem. Její velké nedostatky byly přezkoumány pracovní skupinou Rady na vysoké úrovni pro podvody ve zprávě z května 2000 (dokument 8668/00) a nedávno ve sděleních Komise z roku 2004

¹ Úř. věst. C [...], [...], s. [...].

² Úř. věst. C [...], [...], s. [...].

³ Úř. věst. C [...], [...], s. [...].

(KOM(2004) 611 v konečném znění) a z roku 2006 (KOM(2006) 254 v konečném znění).

- (5) Směrnice 77/799/EHS (i s následnými změnami) byla vypracována v kontextu lišícím se od stávajících požadavků vnitřního trhu. V současnosti již směrnice 77/799/EHS není s to splnit nové požadavky na správní spolupráci.
- (6) Vzhledem k počtu a významu úprav, jež mají být provedeny, by pouhá změna stávající směrnice nepostačovala k dosažení cílů. Proto je nutno směrnicí 77/799/EHS zrušit a nahradit ji novým právním nástrojem. Tento nástroj by se měl vztahovat na přímé daně a nepřímé daně, jež dosud nejsou upraveny jinými právními předpisy Společenství. Za tímto účelem se má za to, že nová směrnice je vhodným nástrojem, pokud jde o účinnou správní spolupráci.
- (7) Nezbytná jsou zejména jasnější a přesnější pravidla, jimiž se řídí správní spolupráce mezi členskými státy.
- (8) Měl by existovat přímější kontakt mezi místními nebo vnitrostátními orgány pověřenými správní spoluprací, přičemž pravidlem by měla být komunikace mezi ústředními kontaktními orgány v oblasti daní. Nedostatečné přímé kontakty mají za následek neefektivnost, nedostatečné využívání nástrojů správní spolupráce a zpoždění v komunikaci. Pro dosažení účinnější a rychlejší spolupráce by tedy mělo být zajištěno více přímých kontaktů mezi orgány.
- (9) Členské státy by si na požádání měly navzájem poskytovat informace o jednotlivých případech; takto požádaný stát by měl provést šetření nezbytná k získání těchto údajů; měl by rovněž dodržet předem stanovené lhůty pro odpověď na žádost.
- (10) Členské státy by si měly automaticky poskytovat veškeré údaje, má-li členský stát důvod se domnívat, že v jiném členském státě došlo k porušení daňových předpisů nebo že tyto předpisy pravděpodobně byly porušeny, pokud existuje nebezpečí nepřiměřeného zdanění v jiném členském státě nebo pokud z jakéhokoli důvodu v jiném členském státě došlo nebo může dojít k daňovým únikům nebo vyhýbání se daňovým povinnostem, a zejména pokud dochází k umělému přesunu zisků mezi podniky v různých členských státech nebo jsou-li takové operace prováděny mezi podniky ve dvou členských státech prostřednictvím třetí země za účelem dosažení daňových výhod.
- (11) Je nutno rovněž posílit a podporovat výměny informací mezi členskými státy z vlastního podnětu.
- (12) Je důležité, aby úředníci daňové správy členského státu mohli být přítomni na území jiného členského státu a mohli uplatňovat kontrolní pravomoci svěřené úředníkům dožádaného členského státu.
- (13) Jelikož daňová situace jedné nebo více osob povinných k dani usazených v několika členských státech představuje často společný nebo doplňující se zájem, mělo by být možné provádění souběžných kontrol u těchto osob dvěma či více členskými státy na základě vzájemné dohody a dobrovolně, kdykoli se tyto kontroly jeví jako účinnější než kontroly prováděné pouze jedním členským státem.
- (14) Vzhledem k právnímu požadavku v některých členských státech, aby byl daňový poplatník informován o rozhodnutích a opatřeních, která se týkají jeho daňové povinnosti, a vzhledem k potížím z toho plynoucím pro daňové orgány, včetně případů, kdy se daňový poplatník přestěhuje do jiného členského státu, je žádoucí, aby

za těchto okolností mohly daňové orgány požádat o spolupráci příslušné orgány členského státu, do něhož se daňový poplatník přestěhoval.

- (15) Členským státům, které vydaly žádost o informace nebo které zaslaly informace automaticky či z vlastního podnětu, je nutno poskytnout zpětnou vazbu s cílem podpořit mezinárodní správní spolupráci.
- (16) Spolupráce mezi členskými státy a Komisí je nezbytná k trvalému zkoumání postupů spolupráce a sdílení zkušeností a osvědčených postupů v dotyčných oblastech.
- (17) Pro účinnost správní spolupráce je důležité, aby informace a dokumenty získané na základě této směrnice mohly být v členském státě, který je obdrží, použity rovněž k jiným účelům, je-li to přípustné podle právních předpisů tohoto členského státu. Je rovněž důležité, aby členské státy mohly tyto informace předat třetí zemi.
- (18) Členský stát, který byl požádán o poskytnutí informací, může odmítnout předat tyto informace, nemůže-li je poskytnout z právních důvodů nebo pokud by to vedlo k prozrazení obchodního, průmyslového nebo profesního tajemství či obchodního postupu nebo pokud by jejich poskytnutí odporovalo veřejnému pořádku.
- (19) Členský stát by však neměl odmítnout předání informací z důvodu neexistence domácího zájmu nebo proto, že informace týkající se rezidenta jiného členského státu jsou v držení banky, jiné finanční instituce, určené osoby nebo osoby jednající v zastoupení nebo ve funkci zmocněnce, nebo proto, že se týkají vlastnických podílů u nějaké osoby.
- (20) Je nutno objasnit, že pokud členský stát poskytne třetí zemi širší spolupráci, než je stanoveno na základě této směrnice, neměl by odmítnout poskytnutí takovéto širší spolupráce ostatním členským státům.
- (21) K výměně informací by mělo docházet prostřednictvím standardizovaných formulářů, formátů a komunikačních kanálů.
- (22) Je nutno vyhodnocovat účinnost správní spolupráce, zejména na základě statistických údajů.
- (23) Opatření nezbytná k provádění této směrnice by měla být přijata v souladu s rozhodnutím Rady 1999/468/ES ze dne 28. června 1999 o postupech pro výkon prováděcích pravomocí svěřených Komisi⁴.
- (24) Jelikož cílů opatření, jež má být přijato, totiž účinné správní spolupráce mezi členskými státy k odstranění nepříznivých účinků rostoucí globalizace na vnitřní trh, nemůže být dostatečně dosaženo členskými státy, a může jich být proto z důvodu požadované jednotnosti a účinnosti dosaženo lépe na úrovni Společenství, může Společenství přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o ES. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje tato směrnice rámec toho, co je nezbytné pro dosažení těchto cílů.
- (25) Tato směrnice respektuje základní práva a dodržuje zásady uznávané zejména Listinou základních práv Evropské unie,

⁴ Úř. věst. L 184, 17.7.1999, s. 23.

PŘIJALA TUTO SMĚRNICI:

KAPITOLA I

OBECNÁ USTANOVENÍ

Článek 1

Předmět

Tato směrnice stanoví pravidla a postupy, podle nichž správní orgány členských států spolupracují mezi sebou navzájem a s Komisí za účelem správného vyměření daní uvedených v článku 2, jakož i pravidla a postupy pro výměnu některých informací elektronickými prostředky.

Článek 2

Oblast působnosti

1. Tato směrnice se vztahuje na veškeré daně jakéhokoli druhu bez ohledu na způsob výběru, s výjimkou nepřímých daní, na něž se již vztahují právní předpisy Společenství týkající se správní spolupráce mezi členskými státy.
2. Tato směrnice se vztahuje rovněž na povinné příspěvky na sociální zabezpečení splatné členskému státu nebo nižšímu celku členského státu nebo veřejnoprávním institucím sociálního zabezpečení.
3. Tato směrnice se vztahuje na daně uvedené v odstavcích 1 a 2 vybírané na území, na něž se vztahuje Smlouva podle článku 299 Smlouvy.

Článek 3

Definice

Pro účely této směrnice se:

1. „příslušným orgánem“ rozumí orgán určený členským státem pro účely používání této směrnice, a to buď přímo, nebo na základě pověření;
2. „správním šetřením“ rozumějí všechny kontroly, prověrky a jiné kroky, které provádějí členské státy při výkonu svých funkcí, aby zajistily správné použití daňových právních předpisů;
3. „výměnou informací na žádost“ rozumí výměna informací na základě žádosti předložené dožadujícím členským státem dožádanému členskému státu v konkrétním případě;
4. „automatickou výměnou“ rozumí systematické sdělování předem určených informací jinému členskému státu, a to bez předchozí žádosti, v předem stanovených pravidelných intervalech, nebo jakmile jsou tyto informace k dispozici;
5. „výměnou z vlastního podnětu“ rozumí nepravidelné sdělování informací jinému členskému státu bez předchozí žádosti;
6. „osobou“ rozumí:
 - a) fyzická osoba;
 - b) právnická osoba, nebo

- c) pokud tak stanoví platné právní předpisy, sdružení osob uznaná jako způsobilá k právním úkonům, ačkoli nemají právní subjektivitu právnických osob;
 - d) jakékoli právní uspořádání, včetně partnerství a svěřenectví, jejichž příjem nebo kapitál podléhá některé z daní, na něž se vztahuje tato směrnice;
- 7. „udělením přístupu“ rozumí oprávnění k přístupu k příslušným elektronickým databázím a k získávání údajů elektronickými prostředky;
 - 8. „elektronickými prostředky“ rozumí použití elektronických zařízení pro zpracování (včetně digitální komprese) a uchovávání dat a využití přenosu po drátě, rádiového přenosu nebo jinými optickými nebo elektromagnetickými technologiemi;
 - 9. „sítí CCN“ rozumí společná platforma založená na společné komunikační síti (Common Communication Network – CCN), kterou vyvinulo Společenství k zajištění všech přenosů dat elektronickými prostředky mezi příslušnými orgány v oblasti daní a cel.

Článek 4

Organizace

- 1. Každý členský stát sdělí Komisi nejpozději jeden měsíc od vstupu této směrnice v platnost příslušný orgán pro účely této směrnice.
Komise informuje všechny členské státy o příslušných orgánech jednotlivých členských států.
- 2. Každý členský stát určí jeden ústřední kontaktní orgán v oblasti daní, který má hlavní odpovědnost za kontakty s ostatními členskými státy v oblasti správní spolupráce, na kterou se vztahuje tato směrnice.
Uvědomí o něm Komisi a ostatní členské státy.
- 3. Příslušný orgán každého členského státu může určit kontaktní útvar v oblasti daní.
Kontaktním útvarem v oblasti daní je jakýkoli úřad jiný než kontaktní orgán v oblasti daní s konkrétní místní příslušností nebo zvláštní funkční odpovědností. Je oprávněn uskutečňovat přímou výměnu informací na základě této směrnice.
Kontaktní orgán v oblasti daní odpovídá za aktualizaci seznamu těchto útvarů a jeho zpřístupnění kontaktním orgánům v oblasti daní v ostatních dotčených členských státech a Komisi.
- 4. Příslušný orgán každého členského státu může určit příslušné úředníky, kteří jsou oprávněni podílet se přímo na správní spolupráci na základě této směrnice s výjimkou případu, kdy je podle této směrnice nutné zvláštní pověření.
Kontaktní orgán v oblasti daní odpovídá za aktualizaci seznamu příslušných úředníků a jeho zpřístupnění kontaktním orgánům v oblasti daní v ostatních dotčených členských státech a Komisi.
- 5. Úředníci podílející se na správní spolupráci na základě této směrnice jsou v každém případě považováni za tímto účelem za příslušné úředníky v souladu s podmínkami stanovenými příslušnými orgány.
- 6. Pokud kontaktní útvar v oblasti daní nebo příslušný úředník odešle nebo obdrží žádost nebo odpověď na žádost o spolupráci, uvědomí kontaktní orgán v oblasti daní svého členského státu podle postupů, které stanoví tento členský stát.

7. Pokud kontaktní útvar v oblasti daní nebo příslušný úředník obdrží žádost o spolupráci, která vyžaduje opatření mimo jeho místní příslušnost nebo funkční odpovědnost, předá tuto žádost neprodleně kontaktnímu orgánu v oblasti daní svého členského státu a uvědomí orgán, který žádost podal. V tomto případě lhůta stanovená v článku 8 začíná běžet dnem po předání žádosti o spolupráci kontaktnímu orgánu v oblasti daní.

KAPITOLA II
VÝMĚNA INFORMACÍ
ODDÍL I
VÝMĚNA INFORMACÍ NA ŽÁDOST

Článek 5

Postup výměny informací na žádost

1. Na žádost kontaktního orgánu v oblasti daní, kontaktního útvaru v oblasti daní nebo příslušného úředníka členského státu (dále jen „dožadující orgán“) kontaktní orgán v oblasti daní, kontaktní útvar v oblasti daní nebo příslušný úředník členského státu, který obdrží žádost o spolupráci (dále jen „dožádaný orgán“), sdělí veškeré informace, které by mohly být důležité pro správné vyměření daní uvedených v článku 2, včetně informací týkajících se konkrétního případu či případů.
2. Dožádaný orgán sdělí dožadujícímu orgánu veškeré příslušné informace, které má k dispozici nebo které získá prostřednictvím správních šetření.

Článek 6

Správní šetření

1. Dožádaný orgán zajistí provedení jakýchkoli správních šetření nezbytných pro získání informací uvedených v článku 5.
2. Žádost uvedená v čl. 5 odst. 1 může obsahovat odůvodněnou žádost o zvláštní správní šetření. Jestliže dožádaný orgán rozhodne, že žádné správní šetření není nutné, sdělí okamžitě dožadujícímu orgánu důvody svého rozhodnutí.
3. Za účelem získání požadovaných informací nebo provedení požadovaného správního šetření postupuje dožádaný orgán stejně, jako kdyby jednal sám za sebe nebo na žádost jiného orgánu svého vlastního členského státu.

Článek 7

Lhůty

1. Dožádaný orgán poskytne informace podle článku 5 co nejrychleji, nejpozději však do šesti měsíců ode dne přijetí žádosti.
Pokud však dožádaný orgán již má příslušnou informaci k dispozici, informace je předána do jednoho měsíce od uvedeného dne.
2. V určitých zvláštních skupinách případů, včetně složitých případů, se mohou dožádaný orgán a dožadující orgán dohodnout na lhůtách odlišných od lhůt stanovených v odstavci 1.
3. Dožádaný orgán potvrdí dožadujícímu orgánu elektronickými prostředky neprodleně a v každém případě nejpozději do pěti pracovních dnů od obdržení žádosti její přijetí.
4. Dožádaný orgán sdělí dožadujícímu orgánu případné nedostatky v žádosti a požádá o doplňkové podkladové informace do jednoho měsíce od přijetí žádosti.
5. Není-li dožádaný orgán schopen odpovědět na žádost ve stanovené lhůtě, uvědomí neprodleně, nejpozději však do tří měsíců od obdržení žádosti, dožadující orgán o důvodech, které brání včasné odpovědi, a o datu, kdy pravděpodobně bude moci odpovědět.
6. Není-li dožádaný orgán schopen odpovědět na žádost o informace nebo odmítne-li odpovědět, uvědomí neprodleně, nejpozději však do jednoho měsíce od přijetí žádosti, dožadující orgán o důvodech.

ODDÍL II

AUTOMATICKÁ VÝMĚNA INFORMACÍ

Článek 8

Rozsah a podmínky automatické výměny informací

1. Příslušný orgán každého členského státu předá ostatním členským státům automaticky informace o určitých kategoriích příjmů a kapitálu.
2. Komise přijme postupem podle čl. 24 odst. 2 do dvou let od vstupu této směrnice v platnost:
 - a) kategorie příjmů a kapitálu, které budou zahrnuty;
 - b) druh informací, které mají být vyměňovány;
 - c) případné zvláštní podmínky nebo omezení v rámci kategorií uvedených v písmenu a);
 - d) četnost výměn;
 - e) praktická opatření pro výměnu informací.
3. Kromě kategorií příjmů a kapitálu uvedených v odstavci 2 příslušný orgán každého členského státu automaticky předá příslušnému orgánu jakéhokoli jiného dotčeného členského státu informace nezbytné pro správné vyměření daní uvedených v článku 2 v kterémkoli z těchto případů:

- a) pokud se má za to, že ke zdanění dochází v členském státě určení informací a účinnost kontrolního systému lze usnadnit informacemi poskytnutými členským státem původu informací,
 - b) pokud má členský stát důvod se domnívat, že v druhém členském státě došlo k porušení daňových právních předpisů nebo že tyto předpisy mohly být porušeny,
 - c) pokud existuje nebezpečí nepřiměřeného zdanění v druhém členském státě,
 - d) došlo-li nebo může-li z jakéhokoli důvodu v druhém členském státě dojít k daňovému úniku nebo vyhýbání se daňovým povinnostem, a zejména dochází-li k umělému přesunu zisků mezi podniky v různých členských státech nebo jsou-li takovéto operace prováděny mezi podniky ve dvou členských státech prostřednictvím třetí země za účelem dosažení daňových výhod.
4. Pokud členské státy uzavřou dvoustranné nebo mnohostranné dohody za účelem správného vyměření daní uvedených v článku 2, zajistí automatickou výměnu informací týkajících se určitých kategorií příjmů a kapitálu. Za tímto účelem v těchto dohodách upřesní tyto prvky:
- a) kategorie příjmů a kapitálu, které budou zahrnuty;
 - b) druh informací, které mají být vyměňovány;
 - c) případné zvláštní podmínky nebo omezení v rámci kategorií uvedených v písmenu a);
 - d) četnost výměn;
 - e) praktická opatření pro výměnu informací.

Členské státy předají Komisi dohody, které uzavřely. Komise zpřístupní tyto dohody všem ostatním členským státům.

Komise přijme postupem podle čl. 24 odst. 2 vzorovou dohodu.

ODDÍL III

VÝMĚNA INFORMACÍ Z VLASTNÍHO PODNĚTU

Článek 9

Rozsah a podmínky

Příslušné orgány členských států si mohou v jakémkoli případě výměnou z vlastního podnětu předat vzájemně jakékoli informace uvedené v článku 1, o nichž se dozví, zejména pokud se má za to, že ke zdanění dochází v členském státě určení informací a účinnost kontrolního systému může být usnadněna informacemi poskytnutými členským státem původu informací.

KAPITOLA III
OSTATNÍ FORMY SPRÁVNÍ SPOLUPRÁCE
ODDÍL I
PŘÍTOMNOST V PROSTORÁCH SPRÁVNÍCH ORGÁNŮ A ÚČAST NA
SPRÁVNÍCH ŠETŘENÍCH

Článek 10

Rozsah a podmínky

1. Na základě dohody mezi dožadujícím orgánem a dožádaným orgánem a v souladu s podmínkami stanovenými dožádaným orgánem mohou být úředníci zmocnění dožadujícím orgánem za účelem výměny informací podle článku 1
 - a) přítomni v prostorách, kde správní orgány členského státu, v němž má dožádaný orgán sídlo, plní své úkoly;
 - b) přítomni při správních šetřeních prováděných na území dožádaného členského státu.

Jsou-li požadované informace obsaženy v dokumentech, k nimž mají úředníci dožádaného orgánu přístup, budou úředníkům dožadujícího orgánu poskytnuty kopie těchto dokumentů.
2. Jsou-li úředníci dožadujícího orgánu přítomni při správních šetřeních podle odstavce 1, mohou uplatňovat kontrolní pravomoci svěřené úředníkům dožádaného orgánu pod podmínkou, že tyto pravomoci uplatňují v souladu s právními a správními předpisy dožádaného členského státu.

Pokud osoba, jíž se šetření týká, odmítne dodržet kontrolní opatření úředníků dožadujícího orgánu, je to dožádaným orgánem považováno za odmítnutí, k němuž došlo vůči úředníkům dožádaného orgánu.
3. Úředníci zmocnění dožadujícím členským státem, kteří jsou přítomni v jiném členském státě v souladu s odstavcem 1, musí být vždy schopni předložit písemné zmocnění, v němž je uvedena jejich totožnost a jejich úřední způsobilost.

ODDÍL II

SOUBĚŽNÉ KONTROLY

Článek 11

Souběžné kontroly

1. Pokud se dva nebo více členských států dohodne na provádění souběžných kontrol na vlastním území týkajících se jedné nebo více osob ve společném nebo doplňujícím zájmu těchto států za účelem výměny takto získaných informací, použijí se odstavce 2, 3 a 4.
2. Příslušný orgán každého členského státu nezávisle určí osoby, u kterých hodlá navrhnout souběžnou kontrolu. Uvědomí příslušné orgány v ostatních dotčených členských státech o případech, u nichž hodlá navrhnout souběžnou kontrolu, s odůvodněním své volby.
Rovněž uvede dobu, po kterou by se měly tyto kontroly uskutečňovat.
3. Příslušný orgán každého dotčeného členského státu rozhodne, zda si přeje se souběžných kontrol zúčastnit. Příslušný orgán členského státu potvrdí orgánu, který navrhl souběžnou kontrolu, souhlas s provedením kontroly, nebo mu sdělí odůvodněné odmítnutí této kontroly.
4. Každý příslušný orgán dotčených členských států jmenuje zástupce odpovědného za dohled nad kontrolou a za její koordinaci.

ODDÍL III

DORUČENÍ PROSTŘEDNICTVÍM SPRÁVNÍCH ORGÁNŮ

Článek 12

Žádost o doručení

1. Na žádost příslušného orgánu členského státu příslušný orgán jiného členského státu v souladu s právními předpisy platnými pro doručování obdobných aktů v dožádaném členském státě doručí veškeré akty a rozhodnutí, které vydaly správní orgány dožadujícího členského státu a které se týkají používání právních předpisů týkajících se daní, na něž se vztahuje tato směrnice, na jeho území, osobě, které jsou tyto akty a rozhodnutí určeny.
2. Žádosti o doručení obsahují předmět doručovaného aktu nebo rozhodnutí a dále jméno a adresu adresáta a všechny ostatní informace, které mohou usnadnit jeho identifikaci.
3. Dožádaný orgán neprodleně uvědomí dožadující orgán o úkonech učiněných k vyřízení žádosti, a zejména o dni doručení rozhodnutí nebo aktu osobě, které je určen.

ODDÍL IV

ZPĚTNÁ VAZBA

Článek 13

Podmínky

1. Příslušné orgány členských států poskytnou ostatním členským státům zpětnou vazbu pokud možno co nejdříve, nejpozději však tři měsíce od využití odpovědi na žádost o informace nebo informací poskytnutých z vlastního podnětu.
2. Příslušné orgány členských států poskytnou ostatním dotčeným členským státům zpětnou vazbu týkající se automatických výměn informací jednou ročně. Pokud se zpětná vazba týká informací poskytnutých podle čl. 8 odst. 1 a 2, je datum, do kdy má být zpětná vazba poskytnuta, určeno postupem podle čl. 23 odst. 2. Pokud se zpětná vazba týká informací poskytnutých podle čl. 8 odst. 3 a 4, je datum, do kdy má být zpětná vazba poskytnuta, určeno dohodou mezi dotčenými členskými státy.
3. Komise postupem podle čl. 24 odst. 2 stanoví praktická opatření.

ODDÍL V

SDÍLENÍ OSVĚDČENÝCH POSTUPŮ A ZKUŠENOSTÍ

Článek 14

Rozsah a podmínky

1. Členské státy společně s Komisí sledují správní spolupráci na základě této směrnice a sdílejí své zkušenosti v zájmu zlepšení této spolupráce a popřípadě vypracování pravidel v dotyčných oblastech.
2. Komise může postupem podle čl. 23 odst. 3 přijmout pokyny, zejména co se týká:
 - a) profilů zemí zaměřených na sdílení informací o vnitrostátních právních předpisech uplatňovaných v jednotlivých členských státech v oblasti správní spolupráce při zdanění;
 - b) technik řízení rizik;
 - c) jakýchkoli dalších opatření považovaných za nezbytná ke sdílení osvědčených postupů a zkušeností.

KAPITOLA IV

PODMÍNKY, JIMIŽ SE ŘÍDÍ SPRÁVNÍ SPOLUPRÁCE

Článek 15

Poskytování informací a dokumentů

1. Informace a dokumenty, které získá dožadující nebo dožádaný orgán podle této směrnice, mohou být poskytnuty jiným orgánům v témže členském státě, je-li to přípustné podle právních předpisů tohoto členského státu, a to i v případě, že by tyto informace mohly být použity k jiným účelům, než je uvedeno v článku 2.
2. Jestliže se příslušný orgán členského státu domnívá, že informace, které získal od příslušného orgánu jiného členského státu, jsou pravděpodobně užitečné pro příslušný orgán třetího členského státu, může tyto informace předat příslušnému orgánu třetího členského státu za předpokladu, že toto předání je v souladu s pravidly a postupy stanovenými v této směrnici.
3. Informace, zprávy, výkazy a jiné dokumenty nebo jejich ověřené kopie či výpisy získané dožádaným orgánem a předané dožadujícímu orgánu v souladu s touto směrnicí mohou být příslušnými orgány členského státu dožadujícího orgánu uplatněny/použity jako důkaz na stejném základě jako obdobné informace, zprávy, výkazy a jiné dokumenty poskytnuté jiným orgánem této země.

Článek 16

Povinnosti

1. Dožádaný orgán jednoho členského státu poskytne dožadujícímu orgánu jiného členského státu informace uvedené v článku 5 za předpokladu, že:
 - a) počet a povaha žádostí o informace, které během určitého období podal dožadující orgán, nepřiměřeně administrativně nezatěžují dožádaný orgán;
 - b) dožadující orgán vyčerpal obvyklé zdroje informací, které mohl podle okolností použít k získání požadovaných informací, aniž by se vystavil nebezpečí nedosažení požadovaného cíle.
2. Tato směrnice neukládá členskému státu, od něhož jsou požadovány informace, povinnost provést šetření či poskytnout informace, pokud by bylo v rozporu s právními předpisy tohoto členského státu provést takovéto šetření nebo získat požadované informace pro vlastní daňové účely.
3. Příslušný orgán dožádaného členského státu může odmítnout poskytnutí informací, pokud dožadující členský stát není z právních důvodů sám schopen poskytovat obdobné informace.
4. Poskytnutí informací může být odmítnuto, pokud by vedlo k prozrazení obchodního, průmyslového či profesního tajemství, obchodního postupu nebo pokud by poskytnutí daných informací odporovalo veřejnému pořádku.
5. Dožádaný orgán sdělí dožadujícímu orgánu důvody odmítnutí žádosti o informace.
6. Prvopisy dokumentů se poskytnou pouze tehdy, není-li to v rozporu s platnými právními předpisy členského státu, v němž má dožádaný orgán sídlo.

Článek 17

Omezení

1. Jestliže jeden členský stát v souladu s touto směrnicí požaduje informace, druhý členský stát použije svá opatření zaměřená na sběr informací za účelem získání požadovaných informací i v případě, že sám tyto informace pro vlastní daňové účely nepotřebuje. Touto povinností není dotčen čl. 16 odst. 2, 3 a 4, jehož uplatnění se v žádném případě nevykládá tak, že členskému státu umožňuje odmítnout poskytnutí informací výhradně z toho důvodu, že s ohledem na tyto informace neexistuje domácí zájem.
2. Čl. 16 odst. 2 a 4 není v žádném případě vykládán tak, že dožádanému orgánu členského státu umožňuje odmítnout poskytnutí informací týkajících se osoby, která má pro daňové účely bydliště v členském státě dožadujícího orgánu, výhradně z toho důvodu, že tyto informace jsou v držení banky, jiné finanční instituce, určené osoby nebo osoby jednající v zastoupení nebo ve funkci zmocněnce, nebo z toho důvodu, že se týkají vlastnických podílů u nějaké osoby.

Článek 18

Širší spolupráce

Pokud členský stát poskytuje třetí zemi širší spolupráci, než je stanoveno touto směrnicí, nesmí odmítnout poskytnutí takovéto širší spolupráce ostatním členským státům.

Článek 19

Standardní formuláře a elektronická podoba formulářů

1. Žádosti o informace a o správní šetření podle článku 5 a odpovědi na ně, potvrzení, žádost o doplňkové podkladové informace, neschopnost nebo odmítnutí podle článku 6 jsou pokud možno zasílány pomocí standardního formuláře, který Komise přijme postupem podle čl. 24 odst. 2.
Ke standardním formulářům mohou být připojeny zprávy, výkazy a jiné dokumenty či jejich ověřené kopie nebo výpisy.
2. Informace z vlastního podnětu podle článku 8, žádosti o doručení prostřednictvím správních orgánů podle článku 12 a informace o zpětné vazbě podle článku 13 jsou zasílány pomocí standardního formuláře uvedeného v odstavci 1.
3. Automatické výměny informací podle článku 7 jsou zasílány pomocí standardizovaného formuláře v elektronické podobě přijatého Komisí postupem podle čl. 24 odst. 2, který má usnadnit automatickou výměnu informací a který je založen na stávající elektronické podobě v rámci provádění článku 9 směrnice Rady 2003/48/ES⁵ a je určen k použití pro všechny druhy automatické výměny informací.

Článek 20

Praktická opatření

⁵ Úř. věst. L 157, 26.6.2003, s. 38.

1. Informace sdělované na základě této směrnice jsou pokud možno poskytnuty elektronickými prostředky pomocí společné komunikační sítě / společného systémového rozhraní (sítě CCN).
V případě potřeby Komise přijme postupem podle čl. 24 odst. 2 praktická opatření nezbytná pro provádění prvního pododstavce.
2. Komise odpovídá za veškerý další vývoj sítě CNN, který je nezbytný k umožnění výměny těchto informací mezi členskými státy.
Členské státy odpovídají za veškerý další vývoj svých systémů, který je nezbytný k umožnění výměny těchto informací prostřednictvím sítě CCN.
Členské státy se vzdávají všech nároků na náhradu výdajů vzniklých při použití této směrnice s výjimkou případných odměn placených odborníkům.
3. Osoby řádně zmocněné Bezpečnostním akreditačním úřadem Evropské komise mohou mít přístup k těmto informacím pouze tehdy, pokud je to nezbytné pro péči o síť CNN a pro její údržbu a rozvoj.
4. Žádosti o spolupráci, včetně žádostí o doručení, a připojené dokumenty mohou být vyhotoveny v jakémkoli jazyce, na němž se dožádaný a dožadující orgán dohodnou.
K těmto žádostem bude přiložen překlad do úředního jazyka nebo jednoho z úředních jazyků členského státu, v němž má dožádaný orgán sídlo, pouze ve zvláštních případech, kdy má dožádaný orgán důvod o takový překlad požádat.
5. Komise může postupem podle čl. 24 odst. 2 stanovit minimální prahovou výši daní pro podání žádosti o spolupráci, automatickou výměnu informací nebo výměnu informací z vlastního podnětu.

Článek 21

Zvláštní povinnosti

1. Členské státy učiní všechna nezbytná opatření, aby:
 - a) zajistily účinnou vnitřní koordinaci mezi příslušnými orgány podle článku 4;
 - b) vytvořily přímou spolupráci mezi orgány podle článku 4;
 - c) zajistily hladké fungování systému správní spolupráce stanoveného touto směrnicí.
2. Komise sdělí každému členskému státu všechny obecné informace týkající se provedení a uplatňování této směrnice, které sama obdrží a které je schopna poskytnout.

KAPITOLA V

VZTAHY S KOMISÍ

Článek 22

Vyhodnocení

1. Členské státy a Komise prověří a vyhodnotí fungování správní spolupráce podle této směrnice.

2. Členské státy sdělí Komisi veškeré příslušné informace nezbytné pro vyhodnocení účinnosti správní spolupráce podle této směrnice v boji proti daňovým únikům a vyhýbání se daňovým povinnostem.
3. Členské státy předají Komisi každoroční vyhodnocení účinnosti automatické výměny informací podle článku 8, jakož i praktické výsledky, jichž bylo dosaženo. Formu a podmínky předávání tohoto každoročního hodnocení přijme Komise postupem podle čl. 24 odst. 2.
4. Komise postupem podle čl. 24 odst. 2 stanoví seznam statistických údajů, jež jsou poskytovány členskými státy za účelem vyhodnocení této směrnice.

KAPITOLA VI

VZTAHY S TŘETÍMI ZEMĚMI

Článek 23

Výměna informací s třetími zeměmi

1. Pokud příslušný orgán členského státu obdrží od třetí země informace za účelem správního vyměření daní uvedených v článku 2, poskytne tento orgán tyto informace příslušným orgánům členských států, pro něž mohou být tyto informace užitečné, a v každém případě všem orgánům, které o ně požádají, není-li to vyloučeno mezinárodními dohodami s touto třetí zemí.
Členské státy zajistí, aby budoucí dohody, které uzavřou s třetími zeměmi, neobsahovaly žádnou takovou výlukou.
2. Příslušné orgány mohou v souladu se svými vnitrostátními předpisy o poskytování osobních údajů třetím zemím sdělit třetí zemi informace získané v souladu s touto směrnicí, jsou-li splněny všechny tyto podmínky:
 - a) všechny příslušné orgány, které informace poskytly, souhlasily s jejich předáním;
 - b) dotyčná třetí země se zavázala k poskytnutí spolupráce požadované k získání důkazů o protiprávní nebo nedovolené povaze transakcí, u nichž se zdá, že porušují daňové právní předpisy nebo je zneužívají.

KAPITOLA VII

OBECNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 24

Výbor

1. Komisi je nápomocen výbor, na nějž se odkazuje jako na „Výbor pro správní spolupráci při zdanění“.
2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použijí se články 5 a 7 rozhodnutí 1999/468/ES.
Lhůta uvedená v čl. 5 odst. 6 rozhodnutí 1999/468/ES je tři měsíce.
3. Výbor pro správní spolupráci při zdanění kromě úkolů podle odstavce 2 prověří záležitosti týkající se uplatňování této směrnice, které mu přednese jeho předseda buď z vlastního podnětu, nebo na žádost zástupce některého členského státu.

Článek 25

Podávání zpráv

Nejpozději pět let ode dne provedení této směrnice uvedeného v první větě v čl. 27 odst. 1 Komise předloží Evropskému parlamentu a Radě zprávu o uplatňování této směrnice.

Článek 26

Zrušení směrnice 77/799/EHS

Směrnice 77/799/EHS se zrušuje s účinkem ode dne 1. ledna 2010.

Odkazy na zrušenou směrnici se považují za odkazy na tuto směrnici.

Článek 27

Provedení

1. Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí nejpozději do 1. ledna 2010. Neprodleně sdělí Komisi jejich znění a srovnávací tabulku mezi těmito předpisy a touto směrnicí.

Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 28

Závěrečná ustanovení

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 29

Tato směrnice je určena členskými státem.

.

.

V Bruselu dne [...].

Za Radu
předseda/předsedkyně